

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 471 יום ה' 30 באוקטובר 2008

השבוע בגיליון

עדכונים מביהמ"ש העליון – הוצאות טיפול בילדים // ועדת הכספים אישרה הצו לעידוד השקעות הון בחקלאות.
ביהמ"ש המחוזי: מתנה בכסף שוללת פחת.

מ"ה – סמכות פקיד השומה לפתוח שומות לפי סעיף 147 לפקודה // שבח – ביטול עסקה והפעלת סעיף 102 לחוק מיסוי מקרקעין.
מחיקת כתב אישום בשל הגנה מן הצדק.

רשות המסים והמשבר הכלכלי // "יורדים לשטח" בתל אביב // זבל של כסף // טביעות אצבעות מכל אזרח!! // שלוחת מס הכנסה בכרמיאל.

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

פסיקה פלילית

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

עדכונים מביהמ"ש העליון - הוצאות טיפול בילדים

◆ כך במילותיו של ביהמ"ש העליון: "הועלתה האפשרות של הסדר המשלב הסכמה והתקנה – שיהא בו כדי ליתר הכרעה שיפוטית. הודעה משלימה בעניין זה תוגש על-ידי המערער בתוך 30 ימים. בתוך אותו מועד יהא המערער רשאי להמציא סיכומים כתובים משלימים לעניין היחס בין תקנות אחרות שהותקנו לבין פרשנות סעיף 17 לפקודת מס הכנסה."
יצויין, כי אם לא יהיה הסדר כאמור, ביהמ"ש העליון יכריע בסוגיה.

◆ מערכת העיתון תמשיך לעקוב אחר ההליכים המתנהלים בביהמ"ש העליון ולעדכן את הקוראים.

◆ כידוע, הש' מגן אלטוביה קיבל את עמדת עו"ד ורד פרי, להכיר בהוצאות השגחה בילדים כהוצאות לייצור הכנסה.

עוד ידוע, כי רשות המסים הגישה ערעור לביהמ"ש העליון - ע"א 4243/08 פקיד שומה גוש דן נ' ורד פרי.

◆ ביהמ"ש העליון, בהרכב של 5 שופטים (אליעזר ריבלין, עדנה ארבל, מרים נאור, אסתר חיות ואליקים רובינשטיין), הורה ביום 28.10.08 למדינה להודיע לביהמ"ש העליון בתוך 30 יום, אם ניתן להגיע להסדר באמצעות התקנת תקנות להכרת הוצאות טיפול בילדים לצורכי מס, שיהיה בו כדי ליתר הכרעה שיפוטית בענין.

ועדת הכספים אישרה הצו לעידוד השקעות הון בחקלאות

◆ לפי הצו, לכל קריטריון משקל זהה, כאשר תרומה רבה בקריטריון תעניק 10 נקודות, תרומה בינונית תעניק 5 נקודות לאותו אזור, ותרומה ומועטה תעניק 3 נקודות. אזורים שתרומתם רבה בכל האזורים יזכו ב-30 נקודות ויסווגו כאזורי פיתוח א', אזורים שיקבלו לא פחות מ-20 נקודות יסווגו כאזורי פיתוח ב'. החידוש בצו זה נוגע לאזורים שאף שהגיעו לפרמטרים נמוכים בתחומי אספקת תוצרת חקלאית ופריסת אוכלוסייה, מביאים תרומה נכבדת בתחום האקולוגי ולכן יזכו למעמד של אזור פיתוח ב' אקולוגי.

◆ הצו יוחל עד לסוף שנת 2009 ואז יבחן מחדש.

◆ ועדת הכספים בראשותו של ח"כ פרופ' אבישי ברורמן אישרה ביום 28.10.08 את הצו לעידוד השקעות הון בחקלאות.

הצו קובע מפת עדיפויות לאומית לפי שלושה קריטריונים: אספקת תוצרת חקלאית, פוטנציאל פריסת ההתיישבות באזור ובפעם הראשונה נכנס גם מרכיב של תועלת אקולוגית אל מערכת השיקולים הקובעת את תחומי אזורי הפיתוח.

◆ הצו קובע מפה המחלקת את ישראל ל-15 תתי אזורים שידורגו לפי רמות א' ב' ו-ג'. הדירוג נקבע לפי שלושה קריטריונים: אספקת תוצרת חקלאית, פוטנציאל פריסת ההתיישבות באזור, והתועלת האקולוגית שתורם האזור.

ביהמ"ש המחוזי: מתנה בכסף שוללת פחת נעם שרעבי, עו"ד ורו"ח גולדמן ברון – משרד עורכי דין

◆ קביעה זו, כי במידה והנכס שולם על ידי האב ולא על ידי הנישום, לא יותר פחת בגינו, אינה עולה בקנה אחד עם "המבחן הכלכלי"/התכלית הכלכלית, שהרי לכסף אין ריח, ונותן המתנה יכול היה להפקיד את הכסף בחשבוננו של הנישום, (כסף, כמטלטלין של יחיד המוחזקים על ידו לשימושו האישי, אינו "נכס" כהגדרתו בסעיף 88 לפקודה), שכידוע אינו חייב במס, ובכסף הזה הנישום היה קונה את הנכס. או באותה המידה היה הבן לוקח הלוואה מהבנק, מחזיר את כספי הרכישה לאב ולאחר זמן מה מקבל את הכספים חזרה מהאב במתנה, ולצורך האבסורד נגזים ונאמר, שהכספים מוחזרים לבן במתנה לאחר יומיים.

◆ לעומת זאת, אם האב היה רוכש את הציוד, ואחר כך נותן אותו במתנה לבנו, הפטורה ממס לפי סעיף 97(א)(5) לפקודת מס הכנסה, ניתן היה לדרוש פחת בגין הציוד. זאת משום שסעיף 88 לפקודת מס הכנסה כותב בפירוש בהגדרת "מחיר מקורי" - "אם הנכס נתקבל במתנה הפטורה ממס לפי סעיף 97(א)(4) או (5) - יתרת המחיר המקורי של הנכס בעת שניתן במתנה על ידי הרוכש האחרון שרכשו שלא במתנה פטורה ממס; ולענין סעיף 21 יותר ניכוי הפחת כאילו לא ניתן הנכס במתנה".

◆ אלא מה? במקרה כזה הייתה נוצרת בעיה אחרת והיא בעיית קיזוז המע"מ בגין רכישת הציוד, שהרי האב אינו "עוסק" לגדר מע"מ.

◆ ואם נרצה ללכת רחוק יותר, ניתן לקבוע, כי המצב בו הבן לוקח הלוואה מהבנק על מנת להחזיר לאב את כספי רכישת הנכס ולאחר מכן מקבל חזרה את הכספים מהאב במתנה, מהווה "עסקה מלאכותית", שהרי אין כל טעם מסחרי להחזיר לאב כסף ולקבל אותו בחזרה אחרי יומיים, אלא על מנת להכיר בפחת על הנכס – זאת לפי פסיקה נוספת של כבוד השופטת מזרחי בפס"ד טוטנאור (עמ"ה 8047/04 יהושע טוטנאור נ' פקיד שומה ירושלים 1), שם נקבע, כי על מנת שעסקה לא תיחשב לעסקה מלאכותית, צריך שיהיה טעם מסחרי בכל שלב ושלב בעסקה. יצויין עוד, כי לשון החוק בסעיף 21 לפקודה הינה לשון מנדטורית ולא שונתה מאז חוקקה הפקודה.

◆ המסקנה המתבקשת, לאור האמור לעיל היא, כי לאב תהיה בעיה רצינית לעזור לבנו להקים עסק בדרך של רכישת ציוד עבורו, וכי כל מהלך כזה יהיה כרוך בקבלת ייעוץ מקצועי.

◆ בפס"ד עמ"ה 9037/05 צבאג אפרים נ' פקיד שומה ירושלים הכיר ביהמ"ש המחוזי בירושלים בעובדה, שאביו של הנישום קנה עבורו ציוד לעסק וקיבל זאת כהסבר לגידול ההון שקבע פקיד השומה לאפרים צבאג (להלן: "אפרים") לאורך שנים. אולם, באותה נשימה, קבע ביהמ"ש (כב' הש' מ. מזרחי), כי היות ואפרים לא החזיר לאביו את הכסף, הרי שהפחת בגין אותו ציוד לא יוכר לו בניכוי.

ומעשה שהיה כך היה: אפרים ניהל עסק של מכבסה ברמות פולין בירושלים. לאפרים יצאו שומות בגין גידול הון בלתי מוסבר. טענתו העיקרית של אפרים היתה, שגידול ההון מוסבר ע"י תמיכה מסיבית של אביו, אשר לצורך הקמת המכבסה, נרתם למאמץ וסייע לו כלכלית. הסיוע התבטא בכך, שהתשלום לספק הציוד נעשה בהמחאות בנקאיות שהוציא אביו של אפרים ושהועברו על ידו ישירות לספק הציוד למכבסה, חברת "כביס קל", מבלי שעברו דרך חשבוננו. אין חולק, כי סכומים אלו לא הוחזרו לאב לעולם.

באותו פסק דין, קיבל פקיד השומה את הוצאות הפחת כפי שנדרשו, אולם בית המשפט, מיוזמתו, כיוון שקיבל כהסבר לגידול את העובדה, שהאב רכש עבורו את הציוד, הורה, לגבי סכומי רכישת הציוד, לערוך תיקון בניכוי לצורך הפחת שנדרש בגין הציוד הנרכש, שכאמור נרכש בכספי האב, ולא להכיר בפחת. קביעה זו מסתמכת על לשון הסעיף לפיו "יותר ניכוי בעד פחת...מן המחיר המקורי שעלה לנישום", ומאחר שאפרים לא החזיר לאביו את כספו הרי שלא עלה לו הציוד ולכן לא יותר ניכוי בשל פחת בגינו. ובלשונה של כב' השופטת:

"אכן, נכונה טענת המשיב, לפיה לא היה בידי המערער לדרוש את הפחת בגין הציוד, אלא אם הוציא את ההוצאה עליו, וזאת על פי קביעתו המפורשת של סעיף 21 לפקודה. בסעיף זה נאמר, כי הניכוי לפחת יחושב מן המחיר המקורי שעלה לנישום".

◆ קביעה זו, הנצמדת היצמדות דווקנית ללשון החוק, יוצרת מצב אנורמאלי לפיו לא מוכרות הוצאות שיצאו ישירות בייצור הכנסה. כך למשל לשיטת בית המשפט הנכבד, גם הוצאות שכירות של מפעל או מקום עסק, לא יוכרו כהוצאה, אלא אם הנישום בעצמו שילם עליהם מכיסו, זאת כיוון שסעיף 17(2) לפקודה קובע, כי יותרו כהוצאה "דמי שכירות ששילם שוכר קרקע או בנין שהיו תפוסים ביזו לשם השגת ההכנסה". משמע, אם שילם עבורו מישהו אחר את דמי השכירות, ואפילו אם זה אביו שרוצה לעזור לו בתחילת דרכו העסקית, הרי שהוצאות השכירות לא יוכרו לבן.

סמכות פקיד השומה לפתוח שומות לפי סעיף 147 לפקודה עמ' 519/05 חמדיה קאמל נ' פקיד שומה באר שבע

חלה גם על שומות סופיות, אם בהסכם או בכל דרך אחרת.

יחד עם זאת, בפסקי דין העוסקים בפרשנות סעיף 147 לפקודה, נקבע ששימוש בסמכות האמורה כדי לבטל הסכם פשרה אינו דבר רצוי, ויש לקוות שיעשה "רק במקרים נדירים ביותר שבהם אין מנוס מכך, כדי למנוע עיוות דין חמור עוד יותר" (ע"א 669/66 מטעי רסקו בע"מ נ' פשמ"ג).

◆ ביהמ"ש קבע, כי סקירת הפסיקה המובאת בעמ"ה 609/02 אשר אוזכר לעיל, מלמדת, כי ראיה שונה של עובדות ידועות, הנה שיקול המצדיק פתיחת שומה, וכי אין להעניק לנישום "זכיייה מן ההפקר של שיקול דעת מוטעה שהופעל על ידי הרשות". הנשיא זילר מסביר, כי הציבור בכללותו ייפגע אם לא תתאפשר הערכה מחודשת של העובדות (עמ"ה 449/00 חברת האחים טוויל טורס בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 2, וכן ראה עמ"ה 139/97 מרכז העיר השקעות טרנס גלובליות בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים).

◆ על יסוד הנאמר לעיל, קבע ביהמ"ש, כי אין קושי לקבוע כי פתיחת השומה במקרה דנן מוצדקת ואינה חורגת מהמקרים בהם אישרה הפסיקה את הפעלת הסמכות האמורה.

◆ ביהמ"ש קבע, כי הסכם הפשרה אליו הגיעו הצדדים היה מבוסס על טעות והטעיה, אשר מקורם באי דיווח מצד המערער על מלא הכנסותיו. אכן מוטלת על המשיב החובה לבדוק את מלוא המידע העומד לרשותו בטרם יערוך הסכם פשרה, ואולם, אין המערער "קונה חיסיון" לעצמו, בכך שמואיל למסור למשיב את פרטי חשבונות הבנק שברשותו עובר לחתימת ההסכם. חובתו של המערער לדווח על כל הכנסותיו, כאמור בסעיף 131 לפקודה. בחטאו מלעשות כן, אין לו להלין אלא על עצמו. לא למותר לציין, כי הסכם הפשרה עצמו מקורו בתוספת הכנסה בסך 80,500 ₪ אשר המערער לא דיווח עליה. התברר בחקירה נוספת, כי המערער העלים הכנסות רבות נוספות. המערער אימץ לעצמו התנהלות נפסדת, העולה כדי עבירה פלילית, של אי דיווח הכנסותיו בפני המשיב, ואף לא היה בידו לחלוק על כך.

◆ בנסיבות אלה נקבע כי הפעלת הסמכות הקבועה בסעיף 147 לפקודה מוצדקת וראויה.

תוצאה:

◆ הערער נדחה.

ניתן ביום 21.9.08

ב"כ המערער: לא צויין.

ב"כ המשיבים: לא צויין.

◆ מדובר בערעור על החלטת פ"ש לפתוח את שומות המערער לשנות המס 1998-2001. זאת לאחר שביום 13.8.02, נחתם בין המערער למשיב הסכם שומה - תוספת הכנסה בסך של 80,500 ₪, שמקורה בהפקדות שנעשו במהלך שנת 1997 לחשבון הבנק של המערער בבנק הדואר. במסגרת הפשרה הוסכם לייחס תוספת ההכנסה לשנת המס 2001.

◆ ביום 13.11.02, הגיע לידי המשיב מידע מיח"ה המודיעין הארצית של מס הכנסה על הפקדות נוספות בסכום של 189,362 ₪, שהתבצעו בחשבון אחר השייך למערער והמתנהל בבנק דיסקונט. הפקדות אלה התבצעו לפני עריכת הסכם השומה ולא דווחו ע"י המערער.

בעקבות המידע האמור, החליט המשיב לפתוח את השומות בהליך לפי סעיף 147 לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה") וכן הוחלט להעביר את התיק לטיפול לפ"ש חקירות, במסגרת זו ביקש המערער לשלם כופר ולאחר ששולם כופר המשיך המשיב לטיפולו בממצאים שנתגלו.

◆ לטענת המערער, למשיב לא קמה סמכות עניינית, קיום החשבון בבנק דיסקונט היה ידוע למשיב בטרם נחתם הסכם הפשרה ומשהתרשל לבדוק מידע זה ולתקן השומות בהתאם, בטרם החתימה על הסכם הפשרה, הוא מנוע מלתקן את השומה. הסכם הפשרה שנחתם סותר את הגולל על מידע זה ולא ניתן לפתוח מחדש את השומה בהתבסס עליו. עוד טוען, כי הכופר ששולם, שולם בקשר לסכומים הנמצאים בבנק הדואר ולא בקשר לסכומים הנמצאים בבנק דיסקונט, שבגינם נפתחה השומה משכך, לא מתקיים תנאי להפעלת סעיף 147 לפקודה.

לטענת המשיב, למערער לא קמה כל חסינות מפני תיקון שומותיו, בגובה ההכנסות שהוסתרו על ידו, וכי לנוכח התנהלותו הקלוקלת של המערער מוצדק ואף מחויב תיקון שומותיו. עוד טוען המשיב, כי אין בתשלום הכופר כדי להביא להתעלמות מהממצאים שנתגלו ע"י המשיב לאחר חתימת הסכם הפשרה, אודות הכנסות לא מדווחות נוספות.

בימ"ש מחוזי באר-שבע - כב' ס' הנשיא י. טימור:

◆ סעיף 147 לפקודה מקנה למנהל רשות המסים את הסמכות לתיקון שומות שנקבעו לנישום. סמכותו של נציב מס הכנסה לפתוח שומה, קיימת אף כאשר מדובר למעשה בביטול הסכם פשרה אליו הגיעו הנישום ופקיד השומה (לעניין זה ראה עמ"ה 609/02 אלה ר. הנדסת בניין והשקעות נ' פ"ש ירושלים, והפסיקה הענפה המוזכרת שם).

◆ לנציב מס הכנסה הסמכות לפתוח את השומות מחדש. סמכות זו היא כללית ורחבה באופיה והיא

ביטול עסקה והפעלת סעיף 102 לחוק מיסוי מקרקעין ו"ע 1059/05 עופר לוי ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין ירושלים

בשומות אינה מוגבלת לסוג מסוים של טעות, אם עובדתית או משפטית, והוא רשאי לתקן שומה מחמת טעות מכל סוג שהוא.

◆ הוועדה קבעה, כי המשיב היה רשאי לבטל את ההחלטה, שבגינה הוצאה שומה המתבססת על ביטול מכירה, בשל טעות שנפלה בהחלטה, או משום בחינה מחדשת של עסקת ביטול המכירה. כמו כן ציינה הוועדה, כי בפסיקה נקבעו מספר כללים ועקרונות לבחינתה של עסקת ביטול של מכירה. ראש וראשון הוא, שהנטל לשכנע את המנהל שאכן מדובר בביטול עסקה אמיתי, רובץ על המבקש הטוען לביטול העסקה. יתר עיקרי הכללים שנקבעו בפסיקה לבחינת ביטול עסקה והפעלת ס' 102 הם האם "המכירה לא הכתה שורשים ולא נקלטה בקרקע המציאות"; האם לא היה למכירה "ביטוי בשטח", והאם ניתן לעקור אותה מקרקע המציאות כלא הייתה; משך הזמן שחלף בין מכירת הזכות לבין הביטול. לכלל זה יש משקל, הגם שאינו עומד בפני עצמו; יש לדקדק בבחינת עסקת הביטול כאשר הצדדים – המוכר והרוכש – הם בני משפחה.

◆ הוועדה סקרה את הכללים שנקבעו בפסיקה והחילה אותם על המקרה דנן. הוועדה קבעה, כי בנסיבות שנוצרו, בהעדר כל אפשרות להשיב את המצב לכמות שהיה ערב עסקת המכירה, לא הייתה בידי המשיב כל אפשרות לאשר את עסקת הביטול, זאת בנוסף לנימוק המהותי של חלוף זמן רב ומשמעותי, תקופה של יותר מ-5 שנים בין עסקת המכר לבין עסקת הביטול, בלא כל הסבר שיניח את הדעת. בנוסף, בעסקת מכר, כמו בעסקת הביטול, כשתי העסקאות נעשות בין צדדים "צדדים משפחתיים", אפשר שהביטול אינו אמיתי והוא מבוסס על אינטרסים שעיקרם ותכליתם התחמקות ממס. לסיכום קבעה הוועדה, כי המשיב פעל נכון כאשר בחן מחדש את הבקשה לביטול עסקת המכירה והודיע לב"כ העוררים שאינה מקובלת עליו. ביטול המכירה אינו יכול להתקבל על פי הכללים והמבחנים שבפסיקה, ובדין ביטל המשיב את ההחלטה, או כל החלטה המשתמעת ממסמך שהוציא בעניין השומה. משום כך, אף אם המשיב ביטל הליכים או החלטה בדבר ביטול עסקת המכירה בשל טעות בשומה הראשונה, הרי שהיה רשאי ומוסמך לעשות כן.

התוצאה:

◆ הערר נדחה.

ניתן ביום 3.9.2008.

ב"כ העוררים: עו"ד י. עיני.

ב"כ המשיב: פרקליטות מחוז ירושלים.

◆ העוררים ערכו עסקה במקרקעין. יותר מ-5 שנים מיום העסקה, ערכו הצדדים הסכם לביטול העסקה. העוררים ביקשו מהמשיב לבטל העסקה. המשיב אכן נעתר לבקשת העוררים וביטל את העסקה שדווחה לו. ב"כ העוררים דרש, בין היתר, החזר מס הרכישה ששולם בגין העסקה, בשל ביטול העסקה כאמור. כעבור זמן מה, קיבל ב"כ העוררים מכתב מב"כ המשיב, בו הודיע המשיב על ביטול החלטת הביטול של העסקה ובו פירט את הנימוקים לביטול החלטת הביטול, שהם בעיקרם, נימוקים משפטיים. החלטה זו היא ההחלטה נשוא ערר זה.

ועדת ערר (י-ם): כבוד הש' בדימוס ע. קמא; חברי הוועדה: ש. מדהלה – רו"ח; א. אקשטיין – שמאית מקרקעין:

◆ ס' 102 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ"ג-1963 (להלן: "החוק"), דן בהחזר מס ששולם בגין עסקה, אם הוכח למנהל, כי נתבטלה מכירת זכות במקרקעין ששולם בגינה מס. הנסיבות במקרה דנן, מצביעות באופן ברור, כי המשיב ראה לבטל את השומה על פי ס' 102 לחוק, אך חזר בו מן הביטול לאחר שבחן מחדש את המסמכים ואת הבקשה בכללותה. הוועדה קבעה, כי המשיב אישר את ביטול השומה מחמת טעות ולאחר בדיקה מעמיקה יותר חזר בו וביטל את האישור. ס' 85 לחוק מסמיך את המשיב, מיוזמתו או לפי דרישת הנישום, לתקן שומה שהוצאה לפי סעיפים 78, 79 ו-82 לחוק, בתוך 4 שנים מיום שהוצאה השומה. המקרים בהם ניתן לתקן שומה הם במקרה שנתגלו עובדות חדשות; במקרה שהמוכר מסר הצהרה לא נכונה שהיה בה כדי לשנות את סכום המס; במקרים בהם נתגלתה טעות בשומה. העוררים טענו, כי תיקון שומה לפי ס' 85 לחוק מוגבל לשומה שהוצאה רק לפי סעיפים 78, 79 ו-82 לחוק ולא לשומה שהוצאה על פי ס' 102 לחוק. לעניין זה קבעה הוועדה, כי "פרשנות זו אינה מקובלת. גם במקרים בהם מאשר המנהל ביטול מכירה לפי ס' 102 ומוציא שומה חדשה או מתוקנת, הריהו פועל על פי הסעיפים הנמנים בס' 85 לחוק. המנהל אינו מוציא שומה על פי ס' 102, סעיף זה אינו אלא הסעיף המסמיך את המנהל להחזיר מס בשל ביטול העסקה".

◆ בס' 102 נקבעה, הלכה למעשה, זכותו העקרונית של הנישום לקבל החזר של המס ששילם בגין רכישת המקרקעין לאחר שבוטלה עסקת המכירה, ובלבד שהתקיימו התנאים לביטול המכירה. "טעות" לעניין ס' 85 היא טעות מכל סוג שהוא. לאחר תיקון ס' 85 לחוק בשנת 1986, סמכותו של המנהל לתקן טעות

מחיקת כתב אישום בשל הגנה מן הצדק פ' 4153/04 מדינת ישראל נ' סופר אדומית בע"מ, דוד רמי וששון ששון

בסופו של יום, המאשימה מחקה מיוזמתה את האישומים המייחסים לנאשם מס' 3 ביצוע עבירה של אי העברת ניכויים. בד בבד נטען על ידי המאשימה, שנימוקי התובע שהוגשו במסגרתו של הנאשם מס' 2, יפים גם לעניינו של הנאשם מס' 3, אשר הוסף מאוחר יותר לכתב האישום.

ביהמ"ש קבע, כי טענה זו אינה יכולה להתקבל מהסיבה הפשוטה שכתב האישום מייחס לנאשם מס' 2 סך הכל 22 עבירות הכוללות אי הגשת דו"חות, אי העברת ניכויים ואי הגשת הצהרת הון ובנימוקיה להגשת כתב האישום, ציינה המאשימה בשעתו, כי "לאור כמות העבירות והיקפן כאמור, הרי שיש בכך כדי ללמד על שיטתיות והתעלמות מרשויות המס ולפיכך יש להגיש כתב אישום". דא עקא, כי נימוקים אלה אינם רלוונטיים כלל היום, שכן, כל סעיפי האישום נגד הנאשם מס' 3 נמחקו, פרט לאישום 1. גם נסיונות המאשימה לאתר תחליפים לרישום נימוקים להגשת כתב האישום (כמו: ניהול משא ומתן עם הנאשם), נראים קלושים מאוד.

עפ"י בקשת ביהמ"ש, לזכותו של הנאשם מס' 3 יש להוסיף, כי הוא שילם, מיוזמתו, את חלקו היחסי בחוב הניכויים שלא הועבר. לכך יש להוסיף, כי לבי"כ הנאשם מס' 3 ולבית המשפט, לא טרחה המאשימה לצרף את ההנחיות ו/או את הקריטריונים להגשת כתב אישום במקום נקיטה בהליך מינהלי. אין צריך לחזור ולציין את חשיבותן של ההנחיות הפנימיות ואת הבאתן לידיעת הנאשם מס' 3 וברור, כי בהיעדרן, לא יוכל הנאשם מס' 3 לנסות לסתור ו/או להוכיח, כי התביעה סטתה מההנחיות, בהחלטתה להגיש נגדו כתב אישום (ראה דברי כב' השופט מ' חשין בפרשת אפרתי).

התוצאה :

סוף דבר, התנהלותה של המאשימה לא היתה תקינה וגם העובדה, שכתב האישום תוקן מספר פעמים, מאשש טענה זו. אשר על כן, נעתר בית המשפט לבקשה והורה לבטל את כתב האישום נגד הנאשם מס' 3.

ניתן ביום: 05.10.08

בי"כ הנאשם מס' 3: עו"ד דוד קימחין.
בי"כ המאשימה: פרקליטות מחוז י-ם.

בתיק זה הוגש כתב אישום בחודש אוקטובר 2004 נגד בגין מספר רב של עבירות מס, כנגד הנאשמת 1, שהינה חברה, וכנגד הנאשם 2, שהיה מנהל בחברה. הדיון בעניינם של הנאשמים 1 ו-2 נדחה מעת לעת מסיבות שונות. כעבור כשנתיים וחצי לאחר מכן, הגישה התביעה כתב אישום מתוקן רק, אשר אליו הוסף הנאשם מס' 3. כעבור חצי שנה נוספת, הודיעה בי"כ המאשימה, כי בעקבות ראיות שהעביר בא כוחו של הנאשם מס' 3, הוא מבקש למחוק את הנאשם מס' 3 ממספר אישומים.

לטענת הנאשם 3, יש למחוק את כתב האישום נגדו, וזאת בשל העדר נימוקים להגשת כתב אישום, אי קיום הליכי חקירה כנגד הנאשם 3 בכל הנוגע לעבירות הניכויים בתיק, ובשל העובדה, שהעבירות נשוא כתב האישום המתוקן המיוחסות לנאשם מס' 3 אינן עומדות בקריטריונים אותם הציבה המאשימה לשם הגשת כתב אישום. בנוסף נטען, כי הנאשם מס' 3 שילם את חלקו היחסי בכל הנוגע לעבירות הניכויים המיוחסות לו וכי כל שנותר היום מכתב האישום הינו אי הגשת דו"ח במועד.

ביהמ"ש - כב' נשיא בימ"ש השלום בי-ם - כב' הש' א. כהן:

סעיף 15 לחוק העבירות המינהליות התשמ"ו - 1985 קובע, כי תובע רשאי להגיש כתב אישום בגין עבירה שנקבעה כעבירה מנהלית, אך זאת מטעמים שיירשמו. סעיף זה נדון במסגרת בג"ץ 5537/91 אליהו אפרתי נ' עו"ד כרמלה אוסטפלד ואח'. המגמה בחוק העבירות המינהליות הינה, בין היתר, לא רק הקלה על מערכת התביעה ומערכת בתי המשפט, אלא מתן אפשרות למי שעברו עבירה מינהלית לשאת בעונש המתאים ללא שיוכתמו בכתם של מי שעברו עבירה פלילית.

בפרשת אפרתי עמד כב' השופט מ' חשין גם על חשיבות הדרישה לרישום הטעמים, אשר נועדה לשמש ערובה - ולו חלקית - לאותו כובד ראש נדרש וזאת, במיוחד, לנוכח הכח והשליטה הכמעט בלתי מוגבלים הנמצאים בידיו של תובע. אין מחלוקת, כי במקרה דנן לא נרשמו הטעמים להכללתו של הנאשם מס' 3 בכתב האישום. יחד עם זאת, טענה המאשימה, כי אין באי קיום התנאים המקדמיים להגשת כתב אישום, כדי לבטל את כתב האישום וכי ההליך אינו בטל מעיקרו.

זבל של כסף

בימ"ש השלום בת"א האריך השבוע עד 30.10.08 את מעצרים של **אברהם וגבריאל ברזני**, החשודים בהעלמת הכנסות הנאמדות במיליוני ₪. עפ"י הודעת רשות המסים, **ביחידה הארצית למודיעין שטח וחקירות**, מתנהלת חקירה נגד חברת "נ.י. בראזאני", שזכתה במכרז להפעלת אתר להטמנת פסולת באזור מעלה אדומים. אברהם ברזני הנו המנהל בפועל של האתר ובנו, גבריאל ברזני, אחראי להפעלת העובדים באתר. כפי שעולה מהודעת הרשות, על פי מידע שהתקבל ביחידה הארצית, מעסיקים השניים עשורת עובדים הנוברים בפסולת המושלכת באתר במטרה למצוא בקבוקים וגרוטאות מתכת וברזל הנמכרים לסוחרים וההכנסות ממכירות אלה לא באות לידי ביטוי בספרי החשבונות של החברה. עפ"י הודעת הרשות, מהחקירה עולה, כי החשוד, אברהם ברזני, הפקיד, על פי החשד, מיליוני ₪, שהתקבלו ממכירת הבקבוקים והגרוטאות, בחשבון הבנק של אשתו, כדי להסוות הכנסות אלה. עוד עולה מהודעת הרשות, כי התברר בחקירה, שה"עובדים" שילמו לחשודים תמורת האפשרות לנבור במטמנה ולהפיק ממנה רווחים. תלושי השכר שהופקו להם היו פיקטיביים וכספי ה"משכורות" הגיעו לכיסי החשודים.

טביעות אצבעות מכל אזרח !?

ימים ספורים לפני פיזור הכנסת אישרה המליאה לקריאה ראשונה את **חוק תעודות הזהות הביומטריות**. על פי החוק, המדינה תיקח טביעת אצבע של שתי האצבעות המורות מכל אזרחי המדינה, וכן צילומי פנים, והמידע הזה ישולב בתעודות הזהות ובדרכונים. לצורך העניין יוקם מאגר מידע ענק שיכלול את המידע ביומטרי של כל תושבי ישראל.

שלוחת מס הכנסה בכרמיאל

עפ"י **הודעת רשות המסים**, החל מיום 28.10.08 נפתחה **שלוחת מס הכנסה בכרמיאל** לקבלת קהל, במשכנה החדש בארכיון העירוני, רח' משעול נורית 12 (ליד קופת חולים כללית דרום). השלוחה פתוחה בימי שלישי בשבוע בין השעות: 10:00 - 13:00 ו- 14:00 - 17:30.

רשות המסים והמשבר הכלכלי

מנהל רשות המסים, **מר יהודה נסרדישי**, הקים צוות מיוחד שיגבש המלצות וצעדים להתמודדות עם המשבר הכלכלי. רשות המסים מתמודדת עם צפי לירידה משמעותית במסים לשנת 2008, בהיקף של כ- 3-4 מיליארד דולר לעומת האומדן. הצוות, שבראשו יעמוד נסרדישי עצמו, ימליץ על מהלכים שיקלו על ציבור העוסקים העלולים להיקלע למצוקה תזרימית בתשלומי המסים; בד בבד, ימליץ על מהלכים להגברת הגבייה והאכיפה בשטח. בין היתר, יעסוק הצוות בדרכים אפשריות ליעול המאבק בתופעת החשבוניות הפיקטיביות. בצוות יהיו חברים סמנכ"לים ברשות המסים: סמנכ"ל בכיר לאכיפת הגבייה, **זאב פורת**; סמנכ"ל בכיר לתכנון ומדיניות, **בועז סופר**; סמנכ"ל בכיר לחקירות ומודיעין, **אבי ארדיטי**; סמנכ"ל בכיר לשומה וביקורת, **אהרן אליהו**.

"יורדים לשטח" בתל אביב

משרד שומה תל אביב 5, ערך השבוע מבצע רחב היקף בקרב עסקים שבתחום שיפוטו. במבצע נטלו חלק עובדי משרד השומה תל אביב 5, עובדי חטיבת ניהול ספרים ממשרדי השומה ברחבי הארץ, עובדי היחידה הארצית לאכיפת הגביה, חוקרים ממחלקת החקירות של מס הכנסה בתל אביב ושוטרים. עפ"י הודעת הרשות, המבצע החל בשעות הקטנות של הלילה בפעילות עיקול רכבי חייבים על ידי היחידה הארצית לאכיפת הגביה, ונמשך במהלך כל היום בביקורות ניהול ספרים של מוניות שרות, מוניות מיוחדות וירקנים. בנוסף נערכו על ידי מפקחי המשרד ביקורות ניכויים ושומה בעסקים שתיקיהם נמצאים בטיפול שוטף. 40 בעלי עסקים וחברות, סרבני הגשת דוחות והעברת ניכויים, נחקרו. ביום המבצע נערכו 88 ביקורות ניהול ספרים. תוצאות המבצע מעלות ממצאים חמורים, **ב** - 33% מהביקורות בעסקים נמצא אי רישום תקבולים: 54% מנהגי מוניות השרות שבוקרו, לא רשמו תקבולים. אצל נהגי המוניות המיוחדות נמצאו 28% שלא רשמו תקבולים וכך (28%) גם אצל הירקנים. בנוסף עוקלו על ידי היחידה הארצית לאכיפת הגביה 15 כלי רכב של חייבים, 2 מיטלטלין ונגבו במקום 333,833 ₪.

מס פהס מערכת ושיווק: רוך מנחם בין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת ניליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.